

§ 6. 1. Banki finansujące państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów mają prawo sprawdzenia prawidłowości i rzetelności przedstawianych przez państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem plac.

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są ustosunkować się do uwag i propozycji banku w ciągu 2 tygodni.

§ 7. Wzory sprawozdań z wykonania planu funduszu plac dla potrzeb kontroli funduszu plac zostaną ustalone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami oraz dyrektorami banków finansujących państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów.

§ 8. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu plac oraz dokumenty potrzebne bankowi do sprawowania tej kontroli określą instrukcje wydane przez banki.

§ 9. Uchwały nie stosuje się do biur projektów, w których nie zostały wprowadzone zasady wynagradzania określone uchwałą nr 231 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur projektów (Monitor Polski Nr 52, poz. 307).

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

132

ZARZĄDZENIE Nr 41 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1959 r.

w sprawie usunięcia zaniezań w zakresie nadzoru i kontroli w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach państwowych.

Stwierdzono, że przy pewnej poprawie w dziedzinie ujawniania i pociągania do odpowiedzialności osób bezpośrednio winnych nadużyć nadal obserwuje się poważne zanieżania w zakresie ścigania i karania osób odpowiedzialnych za popełnione nadużycia pośrednio, z tytułu złego nadzoru i słabej kontroli.

W celu usunięcia zaniezań w zakresie nadzoru i kontroli w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach państwowych (zwanych dalej „zakładami pracy”) zarządza się, co następuje:

1. W każdym przypadku ujawnienia nadużycia kierownik zakładu pracy obowiązany jest:

1) zbadać:

- czy nie miało miejsca zanieżanie przez osoby do tego powołane obowiązku nadzoru lub kontroli i
- jakie warunki umożliwiły przestępstwo lub sprzyjały jego popełnieniu;

2) wyciągnąć na podstawie wyników przeprowadzonego badania konsekwencje służbowe oraz

3) przedsięwziąć w razie potrzeby środki organizacyjne w celu zapobieżenia podobnym zanieżaniom w przyszłości.

2. Badanie (ust. 1 pkt 1) powinno być podjęte i przeprowadzone niezwłocznie po ujawnieniu nadużycia dokonanego przez osobę bezpośrednio odpowiedzialną, niezależnie od skierowania doniesienia do organów powołanych do ścigania przestępstw. Kierownik zakładu pracy może w razie potrzeby powierzyć przeprowadzenie badania specjalnie do tego celu powołanej komisji z ewentualnym udziałem czynnika społecznego.

3. W razie stwierdzenia, że zanieżanie obowiązku nadzoru lub kontroli przyczyniło się do popełnienia przestępstwa, kierownik zakładu pracy obowiązany jest powiadomić o tym właściwego prokuratora lub Milicję Obywatelską, zgodnie z przepisem art. 229 § 2 kodeksu postępowania karnego. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest równocześnie powiadomić jednostkę nadrzędną nad zakładem pracy o skierowaniu doniesienia do organów powołanych do ścigania przestępstw i o wyciągniętych w wyniku przeprowadzonych badań konsekwencjach służbowych oraz o przedsięwziętych środkach organizacyjnych.

4. Umorzenie postępowania karnego lub uniewinnienie przez sąd osoby oskarżonej o brak nadzoru lub kontroli nie

zwalnia kierownika zakładu pracy od wyciągnięcia w uzasadnionym przypadku stosownych konsekwencji służbowych.

5. Jeżeli zanieżanie obowiązku nadzoru lub kontroli spowodowało powstanie szkody majątkowej, kierownik zakładu pracy obowiązany jest ustalić, czy zachodzi potrzeba wytoczenia powództwa cywilnego przeciwko osobom winnym zanieżania obowiązku nadzoru lub kontroli i jeżeli tak — niezwłocznie je wyłoczyć.

6. W razie uznania przez kierownika zakładu pracy, że nie zachodzi potrzeba kierowania doniesienia do organów powołanych do ścigania przestępstw (ust. 3) lub wytoczenia powództwa cywilnego (ust. 5) przeciwko osobom winnym zanieżania obowiązku nadzoru lub kontroli, kierownik zakładu pracy obowiązany jest zawiadomić o tym jednostkę nadrzędną, podając uzasadnienie.

7. Jeżeli osobą winną zanieżania nadzoru lub kontroli jest kierownik zakładu pracy, obowiązki określone w ustępach poprzedzających ciąży na jednostce nadrzędnej nad zakładem pracy.

8. Dla zapobieżenia zanieżaniom w zakresie nadzoru i kontroli kierownicy zakładów pracy obowiązani są:

- ustalić w wyraźny sposób obowiązki służbowe osób odpowiedzialnych za nadzór i kontrolę, zwłaszcza w zakresie nadzoru i kontroli;
- położyć nacisk na polepszenie jakości pracy pracowników przeprowadzających kontrole (inspekcje, rewizje, inwentaryzacje, remanenty) w zakładach pracy oraz sprawdzić przydatność tych pracowników, ich kwalifikacje zawodowe i moralne, w szczególności, czy nie byli karani za przestępstwa z chęci zysku;
- jak najszerszej wykorzystywać wystąpienia Najwyższej Izby Kontroli, prokuratury, organów kontroli i rewizji finansowej oraz Państwowej Inspekcji Handlowej, wskazujące przyczyny powstawania nadużyć i okoliczności sprzyjające ich popełnieniu oraz powiadamiać organy kierujące wystąpienia o sposobie wykorzystania wystąpień.

Niewykonanie tych obowiązków przez kierowników zakładów pracy uważane będzie za zanieżanie obowiązku nadzoru, ciężącego na kierowniku zakładu.

9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*